

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/81/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119208181
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119208181.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobkyne E. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P. W. XXXX/XX, S., štátnej občianky SR, právne zastúpenej JUDr. Pavol Čičmanec, advokát, Bavnárska 312/9, Trenčín proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, právne zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR s. r. o. , Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36613843, o určení úveru ako bezúročného a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.11.2002 uzavretej medzi žalobkyňou a Home Credit Slovakia, a.s., Winterova 7, Piešťany, IČO: 36234176 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 30.9.2019 domáha určenia, že úver na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov. V žalobe uviedla, že predmetnú zmluvu o úvere uzavrela s právnym predchodcom žalovaného a jej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 25.000 Sk. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a treba na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, a ide zároveň o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Podľa žalobkyne zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z.. Žalobkyňa je teda povinná vyplatiť žalovanému len výšku istiny úveru. Žalovaný však od žalobkyne požadoval v predžalobnej upomienke zo dňa 26.7.2019 aj úrok z úveru.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 28.11.2019. Namietol, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení podľa § 137 písm. c/ CSP a v tomto smere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 31/2011 zo dňa 6.12.2012. Poukázal i na obsahovú zmätočnosť žaloby, keď žalovaná v úvode žaloby uviedla, že predmetnú úverovú zmluvu uzavrela s právnym predchodcom žalovaného, a v ďalšom texte žaloby ako aj v petite žaloby uviedla, že predmetnú úverovú zmluvu mala uzavrieť priamo so žalovaným. Žalobkyňa k žalobe nepriložila žiadne dôkazy na preukázanie jej tvrdení o tom, že žalovaný by mal byť nositeľom práva vyplývajúceho z tejto zmluvy o úvere, že je pasívne vecne legitimovaný v tomto konaní. Žalovaný poprel, žeby so žalobkyňou uzavrel predmetnú úverovú zmluvu. Z uvedených dôvodov navrhol žalovaný žalobu zamietnuť. Obsahovo totožné argumenty sformuloval žalovaný aj vo svojich podaniach zo dňa 23.6.2020, 15.7.2020.

3. Žalobkyňa v podaní zo dňa 29.5.2018 uviedla, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.11.2002 mala splácať v splátkach po 1000 Sk mesačne, pričom žalovaný doručil žalobkyni oznámenie o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy z postupcu Home Credit Slovakia, a.s. na žalovaného ako postupníka na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2019. Ďalej uviedla, že zmluva neobsahuje ani náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. a v úverovej zmluve nie je dohodnutá výška úrokovej sadzby za poskytnutie úveru, nie sú v nej dohodnuté poplatky, náklady, a preto je úver bezúročný a bez poplatkov, žalovaný ako postupník nemá nárok na tieto plnenia.

4. Súd vo veci vykonal pojednávania v dňoch 16.6.2020, 25.8.2020. Prvého pojednávania sa nezúčastnila žalobkyňa a ani žalovaný, pričom súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti a preto súd pojednával bez ich prítomnosti. Pojednávania konaného dňa 25.8.2020 sa nezúčastnila žalobkyňa, jej právny zástupca a žalovaný. Na pojednávania boli strany riadne a včas predvolané, pričom právny zástupca žalovaného neprítomnosť svojho klienta ospravedlnil a uviedol, že žalovaný súhlasí, aby súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalobkyne požiadal podaním zo dňa 24.8.2020, doručeným súdu dňa 25.8.2020 o odročenie pojednávania vytyčeného na 25.8.2020 z dôvodu práceneschopnosti právneho zástupcu žalobkyne, ktorému sa nepodarilo za seba nájsť náhradu na zastupovanie, pričom i advokátsky koncipient Roman Meduna je z nepredvídateľných dôvodov neschopný právne zastupovať žalobkyňu, keďže sa dňa 21.8.2020 vo večerných hodinách dozvedel, že je povinný vykonať karanténne opatrenie v súvislosti s ochorením COVID 19, ktorú skutočnosť zdokladoval predložením zápisnice Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Trenčíne zo dňa 21.8.2020. Pojednávanie sa môže podľa § 183 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) odročiť len z dôležitých dôvodov. Strana (jej zástupca), ktorá žiada odročiť pojednávanie musí svoje tvrdenia o existencii dôležitého dôvodu pre odročenie pojednávania preukázať. Právny zástupca žalobkyne nepreukázal svoje tvrdenie, že je práceneschopný zo zdravotných dôvodov. Nepredložil doklad o svojej práceneschopnosti. Bola zdokladovaná povinnosť jedného koncipienta právneho zástupcu žalobkyne podrobiť sa karanténnym opatreniam, avšak z výpisu z internetovej stránky Slovenskej advokátskej komory bolo zistené, že právny zástupca žalobkyne má aj druhú koncipientku, ohľadom ktorej právny zástupca žalobkyne netrvdil v žiadosti o odročenie relevantné dôvody brániace jej zúčastniť sa pojednávania a zastupovať žalobkyňu na pojednávaní. Preto súd uzavrel, že neboli splnené podmienky na odročenie pojednávania v zmysle § 183 CSP a súd právnenému zástupcovi žalobkyne oznámil, že na základe jeho žiadosti pojednávanie vytyčené na 25.8.2020 neodročí. Podľa § 180 CSP súd na pojednávaní dňa 25.8.2020 rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobkyne, jej právneho zástupcu, žalovaného.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením vyjadrenia žalovaného zo dňa 28.11.2019, podania žalobkyne zo dňa 29.5.2020, listu žalovaného zo dňa 20.5.2019, predžalobnej výzvy Home Credit Slovakia, a.s. zo dňa 23.5.2018, plnomocenstva zo dňa 31.5.2014, výziev vyhotovených Home Credit Slovakia, a.s. zo dňa 4.6.2017, 14.7.2017, 25.9.2017, 27.9.2017, 20.10.2017, 15.3.2018, výzvy žalobcu zo dňa 17.9.2019 na realizáciu zrážok zo mzdy žalobkyne, úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.11.2002, podania žalovaného zo dňa 23.6.2020, oznámenia Home Credit Slovakia, a.s. o postúpení pohľadávky zo dňa 6.5.2019, podania žalobkyne zo dňa 29.6.2020, vyjadrenia žalovaného zo dňa 15.7.2020, úverových podmienok k úverovej zmluve.

6. Žalobkyňa ako dlžníčka uzavrela dňa 5.11.2002 s Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľom úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydání a používaní platobnej karty YES č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o úvere“, „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalobkyni revolvingový úver do výšky úverového rámca 25.000 Sk s mesačnou splátkou 1.000 Sk splatnou vždy k 20. dňu v mesiaci. V zmluve o úvere je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej aj „úverové zmluvné podmienky“, resp. obchodné podmienky“).

7. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní trval na podanej žalobe. Uviedol, že žalobkyňa sa domáha určenia, že úver, ktorý jej bol poskytnutý na základe úverovej zmluvy zo dňa 5.11.2002 je bezúročný a bezpoplatkov a to na základe § 4 zák. č. 258/2001 Z.z., keďže zmluva neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov a keďže neobsahuje dojednania o úrokovej sadzbe a poplatkov, pričom žalobkyňa už uhradila titulom tejto zmluvy veriteľovi čiastku 8.350 Eur. Naliehavý právny záujem je nepochybne daný, pretože žalovaný zaslal zamestnávateľovi žalobkyne žiadosť o vykonávanie zrážok z jej mzdy a takto by

boli žalobkyni strhnuté zrážky, na ktoré by žalovaný nemal nárok, keďže mu nevznikol nárok na úroky a poplatky a istinu už uhradila.

8. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní žiadala žalobu zamietnuť z dôvodu, že absentuje v danej veci naliehavý právny záujem žalobkyne na požadovanom určení a žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie jej tvrdení. Právna zástupkyňa žalovaného poukázala na písomné vyjadrenia žalovaného zaslané súdu v tejto právnej veci.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

11. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“) Na účely tohto zákona sa rozumie

a/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
b/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

12. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

13. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

14. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

15. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa § 11 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 279/2017 Z.z. účinného od

1.1.2018 Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba).

17. Podľa § 2 písm. d/ Zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

18. Podľa § 137 CSP Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určeni, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určeni právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

19. Žalobkyňa sa domáhala určenia, že úver poskytnutý jej na základe zmluvy o úvere zo dňa 5.11.2002 je bez úročný a bez poplatkov, teda žiadala vydať rozsudok, ktorým by súd deklaroval, že žalovaný nemá na základe predmetnej zmluvy o úvere právo na úroky a poplatky. Pokiaľ v petite žaloby uviedla žalobkyňa, že zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.11.2002 uzavrela so žalovaným, ide o zrejmu nesprávnosť, keďže v úvodnej časti žaloby je jasne uvedené, že predmetnú zmluvu o úvere uzavrela žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného, čo bolo napokon v konaní aj preukázané z oboznámených listín. Každopádne z obsahu žaloby, v ktorej žalobkyňa vymedzila zmluvu o úvere jej číslom a dátumom uzavretia bolo dostatočne jasné a určité, ktorej zmluvy o úvere sa týka predmetná určovacia žaloba.

20. Nie je opodstatnená námietka žalovaného, že žalobkyňa nepreukázala pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v konaní. Vecnú legitímáciu v konaní má ten, komu svedčí stav z hmotného práva, teda ten, kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo ten, kto je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Zo zmluvy o úvere zo dňa 5.11.2002 bolo preukázané, že so žalobkyňou ako dlžníčkou túto zmluvu o úvere uzavrel Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľ. Z toho vyplýva aktívna vecná legitímácia žalobkyne ako zmluvnej strany domáhať sa určenia, že veriteľ zo zmluvy o úvere nemá právo požadovať od nej úroky a poplatky na základe zmluvy o úvere. Menovaný pôvodný veriteľ pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o úvere s príslušenstvom a všetky práva s ňou spojené postúpil podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka na žalovaného ako postupníka na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.4.2019, čo bolo preukázané z textu oznámenia vyhotoveného Home Credit Slovakia, a.s. zo dňa 6.5.2019 o postúpení pohľadávky, ktoré pôvodný veriteľ adresoval žalobkyňi. Práva a povinnosti veriteľa zo zmluvy o úvere, vrátane práva na úhradu úveru a nákladov s ním spojených (úroky a poplatky) boli teda postúpené na žalovaného, ktorý sa v dôsledku singulárnej sukcesie stal nositeľom tohto hmotnoprávneho oprávnenia. Je tým daná jeho pasívna legitímácia v predmetnom spore.

21. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobkyňa ako dlžníčka uzavrela s právnym predchodcom žalovaného so spol. Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľom dňa 5.11.2002 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o úvere je upravená v ust. § 497 Obchodného zákonníka a z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva záväzok právneho predchodcu žalovaného ako veriteľa poskytnúť žalobkyňi ako dlžníkovi úver v dojednanej sume, a záväzok žalobkyne vrátiť veriteľovi istinu úveru spolu s dojednanou odplatom. Skutočnosť, že v prípade zmluvy o úvere sa jedná o tzv. absolútny obchod nemá vplyv na to, že ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu/typovú zmluvu podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa obsah zmluvy a formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca žalovaného vzorový text zmluvy používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalobkyňi poskytol úver právny predchodca žalovaného v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalobkyňa pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jej označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalovaného poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalobkyňi bol

poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalovaný ani netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 2 písm. a/ Zákona č. 258/2001 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

22. Základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je v zmysle § 137 písm. c/ CSP existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodovania. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha. Po preskúmaní vecí súd dospel k záveru, že žalobkyňa ako spotrebiteľ má naliehavý právny záujem na určení, že spotrebiteľská zmluva je bezúročná a bez poplatkov v zmysle § 137 písm. c/ CSP. V dôsledku tohto určenia bude medzi stranami odstránený spor v tom, či žalovaný má právo požadovať od žalobkyne úroky a poplatky na základe predmetnej zmluvy o úvere. Z listu žalovaného zo dňa 20.5.2019, ktorým žalovaný žalobkyni oznámil postúpenie pohľadávky vyplýva, že ním zároveň žalobkyňu vyzval na úhradu evidovaného nedoplatku istiny 1.208,14 Eur, zmluvného úroku v sume 279,16 Eur, poplatkov v sume 8,94 Eur a ďalších nárokov zo zmluvy o úvere VS č. XXXXXXXXXX.. Žalovaný teda na rozdiel od žalobkyne trval na tom, že na základe predmetnej zmluvy o úvere má voči žalobkyni právo aj na úroky a poplatky. Navyše žalovaný listom zo dňa 17.9.2019 vyzval zamestnávateľa žalobkyne Fakultnú nemocnicu Trenčín, aby vykonával zrážky zo mzdy žalobkyne za účelom úhrady evidovaného zostatku úveru, zahŕňajúceho aj poplatky v sume 8,94 Eur. Právny zástupca žalobkyne odôvodňoval naliehavý právny záujem práve s poukazom na túto výzvu zamestnávateľovi žalobkyne, keď uvádzal, že takto by boli žalobkyni strhnuté zo mzdy zrážky, na ktoré by žalovaný nemal nárok, keďže mu nevznikol nárok na úroky a poplatky a istinu úveru žalobkyňa už uhradila. Súd má za to, že z dôvodu právnej istoty žalobkyňa potrebuje mať vyriešenú otázku výšky jej dlhu zo zmluvy o úvere. V prípade určenia úveru ako bezúročného a bez poplatkového žalovaný, už nebude oprávnený uplatňovať si nárok na úroky a poplatky voči žalobkyni ako dlžníkovi zo zmluvy o úvere. Jedná sa teda o správny prostriedok právnej ochrany. Súd ďalej poukazuje na to, že naliehavý právny záujem žalobkyne na určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov (a tým je splnená podmienka procesnej prípustnosti žaloby) vyplýva priamo z ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení zákona č. 279/2017 Z.z. (čl. XII bod 39) účinného od 1.1.2018, v zmysle ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. je procesného charakteru a vzťahuje sa aj na zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreté podľa zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý bol od 10.6.2010 zrušený zákonom č. 129/2010 Z.z.. S účinnosťou od 1.1.2018 je teda predmetná určovacia žaloba (možnosť jej podania) zakotvená priamo v osobitnom predpise. Ku dňu podania žaloby aj ku dňu vyhlásenia rozsudku už bolo účinné dané zákonné ustanovenie, a súd ho musel zohľadniť pri posudzovaní procesnej prípustnosti tejto určovacej žaloby.

23. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v rámci prístupového procesu do Európskej Únie zaviedol tzv. spotrebiteľský úver v súlade so smernicou Európskej rady č. 87/102/EHS za účelom prehĺbenia slobody služieb a sprehľadnenia finančných služieb, k čomu slúži aj informačná povinnosť vo vzťahu k spotrebiteľovi ohľadom ročnej percentuálnej miery nákladov, úrokov či iných poplatkov. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona č. 258/2001 Z.z., a to ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN). Táto náležitosť mohla byť uvedená v zmluve aj v prípade, že ide o formu revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný podľa vôle dlžníka a je dopĺňaný veriteľom, a môže trvať neurčitú dobu. Zákon nestanovuje, že veriteľ nie je povinný uviesť RPMN v zmluve o úvere v prípade revolvingového úveru. Nič nebránilo veriteľovi uviesť RPMN do zmluvy o úvere na základe indikatívneho výpočtu na začiatku zmluvného vzťahu pre prípad jednorazového čerpania celého úverového rámca 25.000 Sk. Skutočnosť, že aj v prípade revolvingového úveru je možné určiť v zmluve RPMN už bola súdmi judikovaná (napr. rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 215/2012 zo dňa 10.10.2012, sp. zn. 14Co 407/2012 zo dňa 15.10.2013, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Co 135/2013 zo dňa 12.3.2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co 514/2014 zo dňa 25.6.2015). RPMN nebola uvedená ani v úverových zmluvných podmienkach k zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ročná percentuálna miera nákladov je podstatná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a je pre spotrebiteľa dôležitá. Vyjadruje totiž celkové ročné náklady na úver. RPMN zahŕňa úroky, poplatky aj

prípadné poistenie. RPMN udáva percentuálny podiel z dlžnej čiastky, ktorý musí spotrebiteľ zaplatiť za obdobie jedného roka v súvislosti so splátkami, správou a ďalšími výdajmi spojenými s čerpaním úveru. Tento údaj má umožniť spotrebiteľovi lepšie vyhodnotiť výhodnosť alebo nevýhodnosť poskytovaného úveru v porovnaní s inými úvermi poskytovanými inými veriteľmi. Neuvedenie RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere má podľa § 4 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Námitka žalobkyne, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov z dôvodu absencie údaju o RPMN bola teda dôvodná.

24. Z obsahu zmluvy o úvere mal súd preukázané ako pravdivé tvrdenie žalobkyne, že v predmetnej zmluve o úvere chýba údaj o zmluvnom úroku a údaj o poplatkoch, ktoré bude spotrebiteľ (žalobkyňa) platiť. Pri absencii týchto náležitostí žalovaný nemôže od žalobkyne podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. požadovať úroky a poplatky. Účelom právnej úpravy § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. je bez akýchkoľvek pochybností poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má právo byť pred podpisom zmluvy informovaný o výške úrokov z úveru a o poplatkoch. Právny predchodca žalovaného ako veriteľ mal preto zákonnú povinnosť vopred uviesť tieto údaje. Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu prispievania k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalobkyňa však v danom prípade túto možnosť nemala, keďže výška úroku a poplatkov nebola v zmluve o úvere vôbec uvedená. Nie je postačujúce pokiaľ sú úroková sadzba a poplatky uvedené len v sadzobníku, alebo v obchodných podmienkach, pretože v zmysle zákona majú byť tieto náležitosti uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. V posudzovanej veci konkrétna výška úroku, poplatkov nebola uvedená ani v úverových zmluvných podmienkach, ktoré predložil žalovaný. Z ustanovení Hlavy 6 § 7, § 9 úverových zmluvných podmienok vyplýva, že výška poplatkov a výška úrokovej sadzby majú byť uvedené v sadzobníku poplatkov. Súd má za to, že v spotrebiteľských vzťahoch je neprípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli zahrnuté do obchodných podmienok alebo iných veriteľom vopred pripravených dokumentov (sadzobníka), ktorých obsah spotrebiteľ nemôže ovplyvniť, na ktoré zmluva odkazuje, a to vzhľadom na spotrebiteľskú povahu zmluvného vzťahu a s prihliadnutím na zákonom vyžadovanú písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Všeobecné obchodné podmienky majú slúžiť k tomu, aby nebolo nutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického alebo vysvetľujúceho charakteru; nesmú však slúžiť k tomu, aby v nich boli obsiahnuté dojednania predstavujúce podstatné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy. Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013 dospel tiež k záveru, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa poplatkov, zmluvných pokút, a iné v zásade nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

25. Veriteľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Pokiaľ veriteľ poruší tieto povinnosti zákon sankcionuje absenciu týchto náležitostí v zmluve tak, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

26. Z uvedených dôvodov súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania výrokom I. žalobe vyhovel.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, a preto za použitia zásady úspechu vznikol žalobkyni podľa § 255 ods. 1 CSP nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Preto súd výrokom II. priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

30. K tvrdeniam žalovaného v jeho podaní zo dňa 15.7.2020, že postup súdu, ktorý vyzval žalovaného na predloženie všeobecných obchodných podmienok k zmluve o úvere evokuje zaujatosť konajúceho súdu, keďže žalobkyňa mala v rámci jej dôkaznej povinnosti predložiť túto listinu, súd uvádza, že podľa § 49 ods. 3 CSP dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu, a preto súd na túto námietku žalovaného neprihliadal a podľa § 53 ods. 3 CSP ju ani nepredkladal na rozhodnutie o námietke zaujatosti nadriadenému súdu. Súd vyzval žalovaného na predloženie tejto listiny, pretože bola významná pre ustálenie skutkového stavu, pričom predtým na jej predloženie vyzval súd žalobkyňu, ktorá ju však súdu nepredložila a vo svojom podaní zo dňa 29.6.2020 vysvetlila, že sa jej listinu nepodarilo zabezpečiť a navrhla, aby listinu súd vyžiadal od žalovaného. Súd tomuto procesnému návrhu žalobkyne vyhovel, pretože bol predpoklad, že žalovaný listinou disponuje, keďže mu bola pohľadávka zo zmluvy o úvere postúpená.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.